

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscriptie Cahul, Vitali Cebotari, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 13 septembrie 2019 și deciziei Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2019, în privința inculpatei

Dogaru Natalia XXXXX, născută la XXXXX, originară și locuitoare a s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.

instanța de fond:

Termenul de examinare,

05.09.2019 – 13.09.2019,

instanța de apel:

10.10.2019 – 25.11.2019,

instanța de recurs:

09.01.2020 – 04.03.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 13 septembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Dogaru Natalia a fost condamnată în baza art. 320¹ Cod penal la 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, începând din 13.09.2019, cu includerea perioadei aflării în arestare preventivă de la 04.09.2019 până la 06.09.2019.

2. Instanța de fond a constatat că inculpata Dogaru N., fiindu-i adusă la cunoștință, la data de 03 septembrie 2019, ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Cahul din 30.08.2018, prin care a fost obligată să părăsească domiciliul situat în s. XXXXX XXXXX, r-nul XXXXX pentru un termen de 3 luni și i s-a

interzis să contacteze cu victimele XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, pentru un termen de 3 luni, de a se apropia de victima XXXXX XXXXX și copiii XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, dar și de domiciliul comun din s. XXXXX XXXXX, r-nul XXXXX, la o distanță de mai puțin de 200 m., măsuri stabilite pe un termen de 3 luni, începând cu 30.08.2019, ora 11.00 până la 28.11.2019, ora 11.00, concomitent, fiindu-i adus la cunoștință că nerespectarea prevederilor ordonanței se pedepsește în conformitate cu legislația în vigoare, intenționat nu a executat măsurile stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimelor violenței în familie.

Astfel, Dogaru N., în interiorul termenului pentru care au fost stabilite măsurile de protecție, s-a dus la domiciliul victimelor XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, situat în s. XXXXX XXXXX, r-nul XXXXX și, la cererea lor de a părăsi domiciliul, a refuzat, rămânând acolo până la 04 septembrie 2019, în jurul orelor 08.20, când a fost depistată de către angajații Inspectoratului de Poliție Cahul.

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată.

Astfel, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 320¹ Cod penal, ca neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpata a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina pe deplin, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, se caracterizează negativ, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, anterior a fost condamnată prin sentința Judecătorei Cahul din 28.01.2019 pe art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 120 ore muncă neremunerată, prin încheierea din 24.07.2019 fiindu-i înlocuită pedeapsa cu 30 de zile închisoare, antecedentul penal nefiind stins, că potrivit revendicării în privința acesteia sunt intentate încă 8 cauze similare, astfel, fiind stabilită ca circumstanță atenuantă – recunoașterea vinovăției, cea agravantă fiind – săvârșirea infracțiunilor similare, că conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că urmează a-i stabilită pedeapsa de 3 luni închisoare, aceasta fiind una justă, obiectivă și care va duce la reeducarea și corectarea acesteia, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, și va atinge scopul prevăzut de art. 61 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Andrei Iepure, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie aplicată pedeapsa cu 2 ani închisoare.

Apelantul a invocat că, inculpata nu este căsătorită, copiii săi minori nu se află la întreținere ei, dar a mamei sale și care toți sunt victime ale violenței în familie ce emană de la aceasta, nu este angajată în câmpul muncii, anterior a fost condamnată, antecedentele penale nefiind stinse, inculpata nu a executat pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității aplicată anterior, motiv din care aceasta a fost schimbată în închisoare.

Mai mult, inculpata a fost condamnată anterior pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, infracțiune contra autorităților publice, iar

prin sentința contestată a fost recunoscută vinovată de comiterea unei infracțiuni contra justiției. Totodată, au fost constatate mai multe circumstanțe agravante, și anume, conform art. 77 alin. (1) lit. a), g), j) Cod penal - condamnarea anterioară pentru o faptă care are relevanță pentru cauză, săvârșirea infracțiunii în prezența minorilor, și anume a copiilor săi, săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate la urmărire penală, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărui inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, instanța de fond, la stabilirea pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor 75 Cod penal, ținând cont de faptul că inculpata anterior a fost judecată, copiii minori nu se află la întreținerea ei, dar a mamei acesteia, toți fiind victime ale violenței în familie, precum și de pericolul social al faptelor incriminate, de gravitatea infracțiunii, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acesteia, întemeiat concluzionând că corijarea ei este posibilă cu aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 3 luni, pedeapsa încadrându-se în limitele prevăzute de lege, fiind legală și echitabilă, în corespundere cu principiul proporționalității, precum și scopului pedepsei penale prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirii echității sociale, corectării inculpatei și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ei, cât și a altor persoane.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că inculpata deja a beneficiat de faptul că a recunoscut vinovăția la examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, inculpata nu este căsătorită, copiii săi minori nu se află la întreținere ei, dar a mamei sale și care toți sunt victime ale violenței în familie ce emană de la aceasta, nu este angajată în câmpul muncii, anterior a fost condamnată, iar antecedentele penale nu sunt stinse. Inculpata nu a executat pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității aplicată anterior, motiv din care aceasta a fost schimbată în închisoare.

Mai mult, inculpata a fost condamnată anterior pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, infracțiune contra autorităților publice, iar prin sentința contestată a fost recunoscută vinovată de comiterea unei infracțiuni contra justiției. Totodată, au fost constatate mai multe circumstanțe agravante, și anume, conform art. 77 alin. (1) lit. a), g), j) Cod penal - condamnarea anterioară pentru o faptă care are relevanță pentru cauză, săvârșirea infracțiunii în prezența minorilor, și anume, a copiilor săi, săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatei, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat

decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzația este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatei i s-a aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 13 septembrie 2019 și deciziei Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2019, în privința inculpatei Dogaru Natalia XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 aprilie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun